

Data publikacji: (01.06-07.06.20)

Roślina: (Zboża)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń:

W zależności od terminu siewu większości zbóż znajduje się w fazie strzelania w źdźbło, ale niektóre przechodzą w fazę kwitnienia(wg skali BBCH 51-65). Jęczmień jary w fazie rozwoju liścia flagowego (BBCH 37-39), a wcześniejsze odmiany rozpoczęły fazę kłoszenia (BBCH 51), pszenica jara jest w fazie rozwoju liścia flagowego (BBCH33-37) ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 5,0⁰C do 23,7⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 27% do 98% opad deszczu 0,0-7,1 mm, temperatura gruntu 13,3⁰C-21,6⁰C prędkość wiatru do 0,7 do 6,7m/s.

Zagrożenia:

Septorioza liści

Ze względu na utrzymującą się wysoką temperaturę oraz dość dużą wilgotność uprawy pszenicy mogą być zagrożone wystąpieniem septoriozy paskowanej liści pszenicy. Pierwsze objawy septoriozy na roślinach występują w fazie krzewienia, na liściach w różnych ich częściach. Najsilniejszemu porażeniu ulegają liście starsze, prowadząc do ich przedwczesnego zamierania. Stopniowo choroba opanowuje liście rosnące coraz wyżej. Początkowo pojawiają się małe, owalne, chlorotyczne plamy pomiędzy nerwami liścia. Po krótkim czasie plama powiększa się i jest barwy szarzielonej. W późniejszych fazach rozwojowych plamy są podłużne, położone obok siebie, barwy brązowej lub brunatnej. Plamy układają się w charakterystyczne paski na powierzchni blaszek liściowych, ale zainfekowane mogą być także pochwy liściowe. Na starszych roślinach plamy mają często kształt nieregularnych prostokątów z nekrozami obejmującymi znaczną jej część ponieważ plamy łączą się ze sobą. Rdzę brunatną pszenicy można obserwować we wszystkich fazach rozwojowych roślin. Optymalnymi warunkami do rozwoju choroby jest temperatura w dzień od 12 do 24 st. C i nocą od 0 do 12 st.

Zalecenia:

Źródłem infekcji chorób są resztki poźniwne, samosiewy i oziminy, na których grzyb zimuje w postaci pknidiów i grzybni z owocnikami workowymi tworzonymi na obumarłych liściach. Pierwszych zakażeń grzyb dokonuje już jesienią. Z metod nie chemicznych septoriozę paskowaną liści skutecznie ograniczają: odpowiedni płodozmian, staranne przyoranie resztek poźniwnych, niszczenie samosiewów, optymalne nawożenie azotowe, rozrzedzony siew, używanie kwalifikowanego i zaprawionego materiału siewnego, wybieranie odmian wcześniej dojrzewających i tych o większej odporności na septoriozę paskowaną liści. Zabiegi chemiczne w integrowanej ochronie roślin są oczywiście ostatecznością. Opryskiwanie przy użyciu fungicydów w okresie od stwierdzenia objawów należy wykonać z uwzględnieniem progów szkodliwości.

Termin wykonania zabiegu musi uwzględniać karencję środka zawierającego substancje z grupy triazoli – propikonazol i cyprokonazol , a decyzję trzeba oprzeć na określonych przez IOR–PIB progach szkodliwości:

- w fazie krzewienia – 30–50% liści z pierwszymi objawami porażenia lub 1% liści z owocnikami,
- w fazie strzelania w źdźbło – 10–20% porażonej powierzchni liścia podflagowego lub 1% liści z owocnikami,
- w fazie kłoszenia – 5–10% porażonej powierzchni liścia flagowego lub 1% liści z owocnikami.

Zagrożenia:

Mączniak prawdziwy zbóż i traw

Mączniak prawdziwy zbóż i traw, to choroba którego sprawca może zimować w postaci grzybni na oziminach i trawach wieloletnich stamtąd w okresie wiosny przenosi się na zboża. Grzyb jest gatunkiem zróżnicowanym biologicznie i charakteryzuje się formami specjalnymi, które porażają określone gatunki zbóż, najsilniej pszenicę, jęczmień oraz w mniejszym stopniu żyto, owies i pszenżyto. Mączniak prawdziwy zbóż i traw rozwija się, kiedy temperatura w dzień wynosi 12–20 st. C a w nocy 5–12 st. C. Mączniak nie potrzebuje przy tym wilgoci i rozwija się przy małej ilości słońca. W praktyce grzyb może obejść się bez wody, bo wystarczy mu para wodna wydostająca się z roślin w czasie transpiracji przez aparaty szparkowe. Może się zdarzyć, że przy wysokiej temperaturze, a braku wody w łanach zbóż pojawiają się masowo nowe infekcje mączniaka. Pierwsze objawy choroby na zbożach ozimych można obserwować już jesienią. Mączniak prawdziwy zbóż i traw rozwija się w temperaturze 15 st. C przez 5 dni po czym w zależności od przebiegu temperatury w okresie od 3 do 7 dni po infekcji pojawiają się na roślinach pierwsze objawy choroby. Szybki rozwój choroby następuje jednak w okresie późnowiosennym i letnim. Choroba opanowuje najpierw liście dolne, następnie stopniowo górne, a w sprzyjających warunkach może opanować całą roślinę łącznie z kłosem. Na liściach, pochwach liściowych, źdźbłach, przeważnie po wykłoszeniu, a niekiedy nawet na kłosach, występuje początkowo biały lub szarobiały nalot złożony z grzybni i zarodników konidialnych grzyba. W okresie późniejszym nalot ten staje się wołokowaty, grubieje i przybiera barwę brunatnoszarą z licznymi czarnymi punktami (drobne kuleczki), będącymi owocnikami grzyba. Silnie porażone liście przedwcześnie zasychają, mogą też zamierać całe rośliny. Do charakterystycznych objawów towarzyszących porażeniu zbóż, głównie niektórych odmian jęczmienia i pszenicy, trzeba zaliczyć powstawanie brunatnego przebarwienia tkanek w miejscu ich zakażenia.

Zalecenia

Decyzję o zwalczaniu mączniaka trzeba podejmować w oparciu o progi szkodliwości.

- Progową szkodliwość w pszenicy ozimej (tak samo w pszenżycie) uprawianej intensywnie w fazie początków krzewienia do końca krzewienia stanowi 50–70% roślin z pierwszymi objawami choroby (BBCH 2/21–29), w fazie strzelania w źdźbło (BBCH 3/30–39), gdy przynajmniej 10% źdźbeł wykazuje pierwsze objawy porażenia, a w fazie kłoszenia (BBCH 5/51–59), gdy pierwsze objawy występują już na liściu flagowym, podflagowym lub kłosie.
- Na jęczmieniu ozimym jesienią progiem szkodliwości jest, jeżeli na dolnych liściach roślin pojawiają się objawy choroby (BBCH 2/21–29), a w jarym i ozimym od fazy krzewienia (BBCH 2/20) do fazy kłoszenia (BBCH 5/51), gdy objawy chorobowe pojawią się już na górnych liściach, a liczba porażonych źdźbeł wynosi co najmniej 10%.
- Na życie w okresie strzelania w źdźbło (BBCH 3/30) lub na początku kłoszenia (BBCH 5/51) progowa szkodliwość jest gdy objawy wystąpią na liściu podflagowym, a odsetek porażonych źdźbeł wynosi ponad 20%.
- Na owsie pod koniec krzewienia (BBCH 2/29) progiem szkodliwości mączniaka są wyraźne objawy porażenia na 15–20% źdźbeł, a w okresie strzelania w źdźbło (BBCH 3/30) do fazy ukazywania się wiech (BBCH 4/49), gdy choroba zaczyna opanowywać trzeci liść przechodząc na liść podflagowy.

Po przekroczeniu progu szkodliwości należy zastosować środki ochrony roślin zawierające substancje aktywne w fazie BBCH 25-59(69) można zastosować następujące pojedyncze s.c.z.: proquinazid, piraklostrobina, lub gotowe mieszanki s.c.z.: prochloraz + tebukonazol + proquinazid czy piraklostrobina + epoksykonazol, w fazie BBCH 30-32 polecane są następujące pojedyncze s.c.z.: cyprodynil, prochloraz, karbendazym, lub gotowe mieszanki s.c.z.: fenpropimorf + epoksykonazol + metrafenon, tiofanat metylowy + tetrakonazol, cyprodynil + pikoksystrobina, karbendazym + propikonazol, siarka + karbendazym, epoksykonazol + krezoksym metylowy, w fazie BBCH 30-59 można zastosować następujące pojedyncze s.c.z.: pikoksystrobina, azoksystrobina, propikonazol, prochloraz, tebukonazol, protiokonazol, epoksykonazol, tetrakonazol, fenpropimorf, flutriafol, tiofanat metylowy, pentiopyrad, chinoksyfen, w fazie BBCH 31(37)-70(71) można zastosować dwie pojedyncze s.c.z.: chlorotalonil, azoksystrobina lub gotowe mieszanki s.c.z.: izopirazam + epoksykonazol, dimoksystrobina + epoksykonazol, pentiopyrad + chlorotalonil, epoksykonazol + krezoksym metylowy.

Zagrożenia:

Rdza brunatna może się pojawić ze względu na niskie temperatury rozwój patogenów jest wydłużony

Rdza brunatna pszenicy jest chorobą rozpowszechnioną we wszystkich rejonach uprawy pszenicy ozimej i jarej. Może występować w każdym roku, ale z różnym nasileniu. Największe szkody może wyrządzić w uprawie pszenicy, na życie, to **rdza brunatna żyta** – sprawcą też jest grzyb tzw. rdzawnikowy

Rdza brunatna pszenicy jest chorobą dwudomową, ale w warunkach Europy Środkowej rozwija się z pominięciem żywiciela pośredniego (podobnie rdza brunatna żyta). Zimuje w naszych warunkach w postaci grzybni i urediniospor na oziminach, samosiewach i różnych trawach łąkowych. Urediniospory rdzy brunatnej pszenicy przenoszą się ruchem powietrza na duże odległości. Rozwojowi choroby może sprzyjać gęsty siew zbóż, łagodna jesień i zima. Optymalnymi warunkami do rozwoju rdzy brunatnej pszenicy jest temperatura w dzień od 12 do 24 st. C i nocą od 0 do 12 st. C. Rdza do rozwoju nie potrzebuje opadów deszczu – wystarczy jej rosa, ale wilgotność powietrza musi wynosić 80–100%. Patogen potrzebuje też 5 godzin nasłonecznienia. W optymalnych warunkach rozwój jednej generacji rdzy brunatnej pszenicy następuje w 7–10 dni. Uredinia, czyli skupienia zarodników – urediniospor, rozwijają się na liściach pod skórką, początkowo są one lekko wzniesione, poduszczkowate, owalne lub prawie okrągłe, koloru jasnobrażowego. Niekiedy objawy chorobowe widoczne są początkowo w postaci chlorotycznych przebarwień poprzedzających pojawienie się poduszczonek urediniospor. W miarę dojrzewania urediniospor pokrywająca je skórka pęka i zwija się, tworząc wałeczek wokół skupień urediniospor. Na początku lipca, w miejscu urediniospor powstają, głównie na dolnej stronie blaszek liściowych, niekiedy również na pochwach liściowych i na źdźbłach, owalne lub nieco wydłużone czarne skupienia teliospor (telia). Są one pokryte skórką, co nadaje im lekki połysk. Rdzawe poduszczoneki (skupienia zarodników) pojawiają się na liściach i potem wysypują zarodniki, które mogą rozprzestrzeniać się w promieniu kilkudziesięciu kilometrów i infekować. Po poduszczoneczce pozostaje niestety rana, która w okresie suszy jest drogą ucieczki wody. To dobija i tak zestresowane upałami rośliny

Sygnalizacja i próg szkodliwości

- **W fazie krzewienia**, gdy obserwuje się epifitozę na roślinach; najczęściej, gdy na 10–15% roślin obserwuje się pierwsze objawy rdzy (faza rozwojowa w skali BBCH 21–29). W razie potrzeby następny zabieg wykonać należy po upływie około 15 dni.
- **W fazie strzelania roślin w źdźbło** (faza rozwojowa w skali BBCH 30–39), jeżeli co najmniej 10% źdźbeł wykazuje objawy nowej infekcji.

- **W fazie kłoszenia roślin** (faza rozwojowa w skali BBCH 51–59), jeżeli objawy nowej infekcji występują już na liściu podflagowym lub flagowym

Zalecenia:

Substancje grzybobójcze skuteczne w walce z rdzą to m.in. triazole: cyprokonazol, epoksykonazol, propikonazol, protiokonazol, tebukonazol, mefentriflukonazol, **strobiluryny**: azoksystrobina, dimoksystrobina

Zagrożenia:

Plamistość siatkowa jęczmienia może się pojawić

Czynnikami sprzyjającymi rozwojowi plamistości siatkowej jęczmienia są: stosowanie porażonego ziarna do siewu, uprawa odmian nieodpornych, zbyt gęsty siew i bardzo zmienne warunki pogodowe. Zahamowanie rozwoju choroby w sezonie wegetacyjnym może nastąpić podczas przedłużającej się ciepłej i bezdeszczowej pogody. Plamistość siatkowa jęczmienia przenosi się z materiałem siewnym, ale źródłem porażenia są też resztki poźniwe i samosiewy, na których do wiosny tworzą się w otoczeniach worki i zarodniki workowe. Zarodniki konidialne wytwarzane na pierwszych porażonych liściach przenoszone są z kroplami deszczu oraz przez wiatr na dalsze rośliny. Plamistość siatkowa jęczmienia występuje częściej na jęczmieniu jarym niż na ozimym. Choroba masowo występuje w latach chłodnych oraz wilgotnych i może w takich sprzyjających warunkach powodować spadki plonów dochodzące do 40%. W warunkach suchej i ciepłej pogody (około 25°C) następuje zatrzymanie zarodnikowania i rozprzestrzeniania się sprawcy choroby. Pierwsze objawy plamistości siatkowej występują na młodych listkach siewek w postaci niewielkich, brunatnych plamek. Później plamy się wydłużają i tworzą siateczkę przecinających się kresek, które przebiegają pod kątem prostym, jak i równoległe do nerwów i mogą występować jednocześnie w kilku miejscach na liściu. Brzegi plam są nieregularne i rozmyte. W miejscach plam stopniowo pojawiają się chlorozy i blaszki liściowe żółkną. Silnie porażone liście zamierają. Mogą się też pojawić plamy brunatnoczarne lub ciemnobrunatne o nieregularnych kształtach z wąskimi żółtymi obwódkami. Objawy w postaci brązowych, nieregularnych plam obserwować można także na pochwach liściowych, źdźbłach, kłosach, na ościach i plewach. Objawy plamistości siatkowej jęczmienia można pomylić z objawami mączniaka prawdziwego zbóż i traw.

Próg szkodliwości:

- od końca fazy krzewienia (BBCH 29) do początku fazy strzelania w źdźbło, pierwszego i drugiego kolanka (BBCH 30–32), gdy stwierdzi się na 10–15% liści objawy choroby.

Zgodnie z zaleceniem IOR można stosować mieszaniny fungicydów od końca fazy krzewienia do końca fazy kłoszenia zawierające substancje aktywne tebukonazol

Zagrożenia:

Szkodniki

Skrzypionka zbożowa i skrzypionka błękitek może się pojawić

Chrzążcze skrzypionek zimę spędzają w ściółce, darni lub między korzeniami. Chrzążcze skrzypionki zbożowej (*Oulema melanopus*) i skrzypionki błękitek (*Oulema gallaeciana*) pojawiają się wiosną na roślinach żywicielskich (głównie jęczmień, pszenica, pszenżyto i owies, rzadziej plantacje żyta), gdy temperatura powietrza przez 2–3 dni przekracza około 10°C. Żerowanie chrząszczy skrzypionek w sprzyjających

warunkach rozpoczyna się w II dekadzie kwietnia, po czym samice składają jaja (trwa to od połowy maja do połowy czerwca). Jaja długości około 1 mm, koloru miodowożółtego składane są na górnej stronie blaszki liściowej zbóż wzdłuż nerwów pojedynczo lub po kilka w jednym rzędzie. Po upływie około dwóch tygodni z jaj wylęgają się larwy (są brunatno-żółte z kulistą czarną głową, a całe ich ciało pokryte jest lepkiem śluzem i kałem), które wyjadają tkankę miękiszową wzdłuż nerwów liścia. Następnie pojawia się stadium poczwarki (skrzypionka zbożowa przepoczwarza się w glebie na głębokości ok. 5 cm, a skrzypionka błękitek na roślinach w piankowych kokonach), które trwa około 12 dni. Po przepoczwarzeniu chrząszcze skrzypionek żerują jeszcze przez jakiś czas na trawach i samosiewach, po czym kryją się na zimowanie. W ciągu roku rozwija się jedno pokolenie skrzypionek. Szkodliwe są larwy, które niszczą górną skórkę liścia i tkankę miękiszową, natomiast skórka dolna pozostaje nieuszkodzona. Po pewnym czasie dolna skórka blaszki liściowej zasycha i bieleje. W wyniku żerowania skrzypionek liście zbóż zabrudzone są lepłą substancją i kałem larw. Najgorsze jest to, że larwy powodują największe uszkodzenia na najważniejszych liściach – podflagowym i flagowym.

Próg szkodliwości

- 1–2 larwy na 1 źdźble pszenicy ozimej, pszenżyta ozimego i żyta,
- 1 larwa na 2–3 źdźbła jęczmienia ozimego i jarego, pszenicy jarej, pszenżyta jarego i owsa.

Zalecenia:

Zaleca się również stosowanie chemicznej ochrony roślin – dimetoat, chloropiryfos.

Zagrożenia:

Miniarki

Miniarki to to drobne muchówki, wielkości 1-2 mm. Są szare, czarne lub brązowe, czasem na głowie i tułowiu z rozjaśnieniami. Osobniki dorosłe miniarki latają od kwietnia do czerwca. Szkodliwe są larwy drążą korytarze w liściach zbóż, co prowadzi do zasychania blaszek liściowych roślin. Larwy są bladezielone, robakowatego kształtu.

Próg szkodliwości

- próg szkodliwości dla miniarek wynosi 20–30 proc. uszkodzonej blaszki liściowej

Zalecenia:

Zabiegi ochronne: głęboka orka, usuwanie roślin żywicielskich, izolacja przestrzenna z innymi roślinami kapustowatymi, możliwie wczesny siew nasion. Zaleca się również stosowanie chemicznej ochrony roślin – deltametryna, chloropiryfos.

Zagrożenia:

Pryszczarek zbożowiec

Pryszczarek zbożowiec jest ciemnowiśniową muchówką o długości około 5 mm, przypominającą wyglądem komara. Jaja są czerwono pomarańczowe o długości około 0,3 mm i szerokości 0,08 mm. Larwy mają długość około 4-5 mm i szerokość około 1 mm, barwę ceglastoczerwoną, a przez ich naskórek prześwieca ciemnozielona zawartość jelita. W ciągu roku rozwija się jedno pokolenie pryszczarka zbożowca. Larwy szkodnika lekko wygięte zimują w glebie na głębokości około 8-10 cm. Mogą przetrwać w glebie kilka lat. Wiosną następuje przepoczwarczenie i w maju wylatują owady dorosłe. Samice przelatują na liście zbóż w okolicy III i IV międzywęźla i tam składają jaja. Samce pozostają głównie w dolnych partiach roślin. Jaja składane są w złożach na dolnej i górnej stronie blaszki liściowej, wzdłuż nerwów liścia w taki sposób, że koniec jednego jaja zawsze dotyka początku następnego. Rozwój embrionalny trwa około 8 dni. Młode larwy przedostają się pod pochwy liściowe zbóż i żerują na źdźbłach. W miejscach żerowania larw powstają charakterystyczne uszkodzenia w kształcie siodełkowatej bruzdy długości 0,4-0,5 cm najczęściej w III i IV międzywęźlu. Żerowanie larw przyczynia się do skrócenia źdźbła i kłosa. Duża liczebność larw na źdźbłach może zahamować rozwój roślin.

Zalecenia:

Próg szkodliwości:

Stwierdzenie jaj na 25% lub więcej analizowanych źdźbeł lub stwierdzenie średnio na zbożach ozimych 15 jaj na 1 źdźbło, a na jarych 5 jaj na źdźbło jest podstawą do wykonania zabiegu chemicznego preparatami zawierającymi dimetoat, chloropiryfos

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata.

Data publikacji: (01.06-07.06.20)

Roślina: (Rzepak ozimy)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy rzepaku natomiast w fazie kwitnienia do zawiązywania strąków w zależności od terminu siewu od BBCH 72-79 na niektórych stanowiskach można obserwować dokwitanie kwiatów z pędów bocznych II rzędu. W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 5,0°C do 23,7°C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 27% do 98 %, opad deszczu 0,0-7,1 mm, temperatura gruntu 13,3°C-21,6°C prędkość wiatru 0,7 do 6,7 m/s.

Zagrożenia

Chowacz podobnik

Chowacz podobnik jest chrząszczem wielkości 2,5–3 mm, czarnym, ale z powodu owłosienia wydaje się szary. Głowa ryjkowato wydłużona oraz czułki i odnóża są czarne. Na pokrywach skrzydeł są paski równej szerokości z łuskowatymi włoskami (szare) ułożonymi w rzędy. Składane przez samice w łuszczynach jaja są białe, błyszczące i owalne, długości ok 0,5 mm. Larwy chowacza podobnika są beznogie, długości 4–5 mm, białe, łukowato wygięte z jasnobrązową głową. Poczwarła szkodnika jest biała, długości ok. 4 mm. Wewnątrz łuszczyny żeruje tylko jedna larwa, niszcząc zwykle do 5 zawiązków nasion. Uszkodzone łuszczyny pozostają zamknięte, przedwcześnie żółkną i są lekko zdeformowane. Dorosłe larwy opuszczają łuszczyny i przepoczwarczają się w glebie. W lipcu i sierpniu pojawiają się młode chrząszcze. Chowacz podobnik wykształca jedno pokolenie w roku. Otwory w łuszczynach wydrążone przez chowacza podobnika są drogą do składania jaj przez dużo bardziej szkodliwego przyszcarka kapustnika, ale też drogą porażaną przez szarą pleśń.

Próg szkodliwości:

-obecność 4 chrząszczy chowacza podobnika na 25 roślinach.

Zalecenia:

Zabieg brzegowy wykonany odpowiednim środkiem. Do walki z chowaczem podobnikiem stosować można substancję czynną cypermetrynę, wykorzystać można substancję czynną etofenproks, do walki zastosować można substancję esfenwalerat, acetamipryd, deltametryna

Zagrożenia:

Przyszcarek kapustnik

Przyszcarek kapustnik jest muchówką komarowatego kształtu długości ok. 1,5 mm, barwy ciemno szarej z pomarańczowym odwłokiem. Szkodnik zimuje w ziemnych kokonach na głębokości do 10 cm. Wylot pierwszego pokolenia, najgroźniejszego dla rzepaku, następuje w początkach kwitnienia i w maju. Wiosna w tym roku wystartowała wcześniej, ale jest chłodno. Samice przyszcarka składają jaja grupkami do łuszczyn, głównie w otwory powstałe po żerowaniu chowacza podobnika, ale samica potrafi także składać jaja do młodych (wielkości do 1–2 cm) nieuszkodzonych łuszczyn, które mają jeszcze bardzo cienką warstwę

komórek. O ile w łuszczynie żeruje jedna larwa chowacza, to larw przyszczarka kapustnika może być w łuszczynie kilkadziesiąt, nawet 100 sztuk. Larwy szkodnika są na początku przezroczyste, potem kremowobiałe, a najstarsze larwy żółkną. Larwy uszkadzają nasiona i wysysają wewnętrzne ściany łuszczyn. Uszkodzone łuszczyny są nabrzmiące, skręcone, przedwcześnie żółkną i pękają, a nasiona osypują się.

Szkody wyrządzone są głównie przez pierwsze pokolenie i skupiają się często na obrzeżach pól rzepaku. Uszkodzona łuszczyna otwiera drogę larwom, które wypadają do gleby, gdzie przędą kokon i przepoczwarczają się. Ruchoma poczwarka wychodzi na powierzchnię gleby, skąd wylatują muchówki.

W ciągu roku występują 3 pokolenia przyszczarka kapustnika.

Próg szkodliwości:

- jest 1 muchówka przyszczarka kapustnika na 3–4 rośliny (0,25–0,3 muchówki/1 roślinę).

Zalecenia:

Po przekroczeniu progu szkodliwości zalecana ochrona chemiczna preparatami zawierającymi alfa-cypermetyryna, beta-cyflutryna, deltametryna, esfenwalerat, lambda-cyhalotryna tau-fluwalinat, zeta-cypermetyryna, zeta-cypermetyryna

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
-
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata

Data publikacji: (01.06-07.06.20)

Roślina: (Kukurydza)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy kukurydzy są w fazie rozwoju liści (BBCH 14-16) w zależności od terminu siewu rośliny są niezbyt wysokie. niedługo rozpocznie się powolne wydłużanie pędu.

W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 5,0⁰C do 23,7⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 27% do 98 %, opad deszczu 0,0- 7,1 mm, temperatura gruntu 13,3⁰C-21,6⁰C prędkość wiatru 0,7 do 6,7 m/s.

Zagrożenia:

Chwasty jednoliścienne i dwuliścienne:

-chwastnica jednostronna-

- komosa biała, psianka czarna, szarłat szorstki, ostrożeń polny, psianka czarna

Progi szkodliwości gatunków chwastów dla kukurydzy są następujące: komosa biała –2 szt./m², szarłat szorstki –1–2 szt./m², ostrożeń polny –1 szt./m², psianka czarna –1 szt./m², chwastnica jednostronna –3–6 szt./m², rdestówka powojowata –kilkanaście roślin/m².

Zalecenia:

Zalecane zabiegi odchwaszczające. Po przekroczeniu progu szkodliwości można zastosować środki ochrony roślin zawierające substancje aktywne izaksafłutol + tienkarbazon metylu, S-metolachlo – rośliny jednoliścienne, terbutoylazynę, mezotrion oraz izoksafłutol – rośliny dwuliścienne

Zagrozenie :

Ploniarka zbożówka

Ciało owadów dorosłych ploniarki jest czarne, od strony brzusznej żółte. Skrzydła są przezroczyste, szarawe z tęczowym połyskiem. Długość ciała samic wynosi 1,8–2,0 mm, samców 1,5–1,7 mm. Jaja są wąskie, białe lub kremowe, podłużnie bruzdkowane oraz poprzecznie prążkowane i mają wymiary 0,7 mm×0,16 mm. Larwa ma długość do 4,5 mm, jest kremowa lub jasnozielona, cylindryczna, z przodu spiczasta, a na końcu zaokrąglona. Bobówka ma kształt wrzecionowaty, barwę ochry lub brunatną, długości około 3 mm. Intensywne loty muchówek i składanie jaj przypadają w okresie rozwijania przez kukurydzę 1-2 liści właściwych, co przypada od końca kwietnia do połowy maja (w zależności od terminu siewu). Najwięcej jaj samice składają na koleoptyrach, a także zawiązkach łodyg. Przy spóźnionym nalocie jaja mogą być składane również pomiędzy 2. a 3. liściem, a także na dolnych powierzchniach blaszek najniższych liści. Najczęściej na jednej roślinie spotyka się 1-2 jaja szkodnika, co ma później przełożenie na obecność w roślinie jednej, rzadziej dwóch larw. W zależności od przebiegu warunków pogodowych, a zwłaszcza temperatury, po 7-15 dniach wylęgają się larwy, które wgryzają się do tkanek. Okres żerowania larw w roślinach jest stosunkowo długi i wynosi od 2,5 do nawet 5 tygodni. W wyniku żerowania ploniarki zbożówki następują:

spadek powierzchni asymilacyjnej liści, zróżnicowanie wysokości roślin, rozkrzewienie, opóźnione wiechowanie, kwitnienie, zapylanie i dojrzewanie kukurydzy, a także wytwarzanie mniejszych, słabiej zaziarnionych i niżej osadzonych kolb.

Próg szkodliwości:

- gdy w roku poprzednim larwy uszkodziły co najmniej 15% roślin, wówczas zwalczanie chemiczne szkodnika będzie uzasadnione.
- jeżeli stwierdzi się obecność 2 lub więcej larw (albo poczwerek) na 1000 roślin zbóż ozimych, wówczas można przewidywać, że zagrożenie w kukurydzy będzie duże. Podstawą do wykonania interwencyjnego zwalczania szkodnika jest stwierdzenie obecności średnio 5 (lub więcej) jaj na 10 roślin.

Zalecenia:

Zabiegi chemiczne wykonujemy preparatami zawierającymi metiokarb, tiachlopryd+deltametryna

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
-
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata

